

Sygn. akt **II AKa 213/14**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Grzegorz Chojnowski
Sędziowie:	SA Piotr Brodniak SA Andrzej Wiśniewski (spr.)
Protokolant:	sekr. sądowy Karolina Pajewska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Janiny Rzepińskiej

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2014 r. sprawy

P. Z.

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 26 czerwca 2014 r., sygn. akt III K 37/14

I. uchyla zaskarżony wyrok w części określonej w punktach I i IV części dyspozytywnej i w tym zakresie sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu w Szczecinie do ponownego rozpoznania;

II. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze.

Andrzej Wiśniewski Grzegorz Chojnowski Piotr Brodniak

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Szczecinie rozpoznawał sprawę P. Z. o objęcie wyrokiem łącznym skazań prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 23 października 1996r., w sprawie II K 560/96, za czyn z art. 208 dkk, popełniony w okresie od 30 maja do 04 czerwca 1996r., na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 (trzech) lat próby, której wykonanie zarządził postanowieniem Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 01 grudnia 1997r. oraz karę grzywny w wysokości 2000 zł.,

2. Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 13 września 1996r., w sprawie IIK 471 /96, za czyny z art. 208 dkk w zw. z art. 58 dkk, art. 215 § 1 dkk w zw. z art. 58 dkk, popełnione w okresie od 19 do 21 marca 1996r., w styczniu 1996r., 11 marca 1996r., 14 marca 1996r., na karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

3. Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 13 czerwca 1997r. sygn. akt II K 304/97 za czyn z art. 208 dkk, popełniony w okresie od 28-30 grudnia 1996t. na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 18 września 1998 r., w sprawie II K 946/98, którym połączono kary jednostkowe wynikające z wyroków opisanych w punkcie 1 i 2 i wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres tymczasowego aresztowania w sprawie IIK 560/96 od 04 czerwca 1996r. do 23 października 1996r.,

4. Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 12 grudnia 2001r., w sprawie II K 792/01 za przestępstwo z art. 177 §1 kk, popełnione w dniu 27 lipca 2001r., na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,

5. Sądu Rejonowego w Kołobrzegu z dnia 26 czerwca 2006r., w sprawie II K 303/05 za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. popełnione w okresie od września 2004r. do 10 grudnia 2004r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 56 ust 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w okresie od września 2004r. do 10 grudnia 2004r., na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz karę . grzywny w liczbie 100 (stu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych każda, za przestępstwo z art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w dniu 10 grudnia 2004r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 263 § 2 k.k. popełnione w dniu 10 grudnia 2004r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i wymierzono karę łączną w wymiarze 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

6. Sądu Rejonowego w Iławie z dnia 07 maja 2010r., w sprawie II K 204/09 za przestępstwo z art. 56 ust 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 14 listopada 2008r., na karę 5 (pięciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) stawek dziennych po 40 złotych każda,

7. Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 26 marca 2013r. w sprawie III K 261/11, za przestępstwo z art. 258 §1 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k., popełnione w okresie od czerwca 2008r. do 13 listopada 2008r. na karę 2 lat pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 §1 k.k. i w zw. z art. 4 §1 k.k. popełnione w okresie od 11 czerwca 2008r. do 13 listopada 2008r., na karę 3 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 300 stawek dziennych po 20 złotych każda, którym orzeczono karę łączną w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrokiem łącznym z dnia 26 czerwca 2014r. Sąd połączył kary pozbawienia wolności oraz kary grzywny orzeczone wyrokami opisanymi w punktach 6 i 7 części wstępnej wyroku i wymierzył P. Z. karę łączną 8 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w rozmiarze 300 stawek dziennych po 40 złotych każda.

W pozostałym zakresie Sąd umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego i rozstrzygnął o odrębnym wykonaniu pozostałych kar oraz o zaliczeniu okresu faktycznego pozbawienia wolności na poczet nowoorzeczonej kary łącznej. Sąd zwolnił skazanego od kosztów sądowych.

Wyrok zaskarżył obrońca skazanego.

Obrońca skazanego zaskarżył wyrok w całości, zarzucając mu:

1. naruszenie przepisów postępowanie, które mogło mieć wpływ na treść orzeczenia, tj.

-.

- art. 117 §1 k.p.k. w zw. z art. 129 §1 k.p.k. w zw. z art. 96 §1 k.p.k. poprzez niezawiadomienie skazanego jak również jego obrońcy o zmianie miejsca (zmianie sali) przeprowadzenia rozprawy zaplanowanej na dzień 26 czerwca 2014r., przez co zarówno skazany jak i obrońca nie wzięli udziału w rozprawie, mimo że stawili się w uprzednio wyznaczonym miejscu rozprawy, czym zostało naruszone prawo skazanego do obrony;

- art. 7 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej oceny materiału dowodowego w postaci opinii o skazanym z dnia 2 czerwca 2014r. wyrażające się w stwierdzeniu, iż: „W ocenie Sądu pozytywna opinia z zakładu karnego jest wynikiem tego, że skazany był dobrze przystosowany do warunków izolacji więziennej, bowiem odbywał on już po raz kolejny kary pozbawienia wolności, co także wynikało wprost z treści opinii z zakładu karnego, iż skazany w warunkach izolacji więziennej dobrze funkcjonował”, w sytuacji gdy wniosek taki był nieuprawniony i niepoparty żadnymi dowodami;

2. rażąco niewspółmierność orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności oraz kary łącznej grzywny.

Wobec powyższych zarzutów, obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie skazanemu kary łącznej 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz kary łącznej grzywny w rozmiarze 300 stawek dziennych po 10 złotych każda na zasadzie pełnej absorpcji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Pierwszy zarzut apelacji obrońcy skazanego i powiązany z nim wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku zasługiwały na uwzględnienie.

W istocie bowiem doszło do uchybienia prawu do obrony skazanego, gdyż pomimo zawiadomienia go o tym, że rozprawa w przedmiocie wyroku łącznego ma się odbyć w sali 62, odbyła się ona w rzeczywistości w sali 52 Sądu Okręgowego w Szczecinie. Z notatki urzędowej dołączonej do akt sprawy wynika, że praktyką jest wywieszanie przy sali, w której pierwotnie miała się odbyć rozprawa, informacji o zmianie sali. Dołączona jednak do apelacji fotografia wokandy wywieszanej przy sali 62 wskazuje, że w samej treści wokandy nie dokonano zmiany informacji o numerze sali, w której ma się odbyć rozprawa w przedmiocie wyroku łącznego, zaś do wokandy nie była dołączona dodatkowa informacja o zmianie sali. Być może zatem była ona wywieszona, ale z jakich przyczyn w chwili rozpoczęcia rozprawy w niniejszej sprawie już tej informacji nie było. W takiej zaś sytuacji, skazany i jego obrońca pomimo prawidłowego stawiennictwa według zawiadomienia o wyznaczeniu rozprawy, bez swej winy, nie mogli wziąć udziału w rozprawie i przedstawić swojego stanowiska procesowego, czym uchybiono prawu do obrony.

Sąd Apelacyjny zaś nie mógł zmienić zaskarżonego wyroku, gdyż jako alternatywę skarżący przedstawił wniosek o zmianę wyroku poprzez wymierzenie kary z zastosowaniem pełnej absorpcji, uważając, że gdyby Sąd meriti zapoznał się z jego argumentami wydałby takiej treści orzeczenie. W ocenie Sądu odwoławczego na obecnym etapie postępowania takie rozstrzygnięcie nie powinno zapaść.

W rezultacie częściowego uwzględnienia apelacji obrońcy skazanego, na podstawie art. 437 §2 k.p.k. należało uchylić punkt I i IV zaskarżonego wyroku dotyczące łączenia dwóch kar jednostkowych i zaliczenia okresu rzeczywistego pozbawienia wolności na poczet kary łącznej i w tym zakresie sprawę przekazać Sądowi Okręgowemu w Szczecinie. Stwierdzone uchybienie nie ma żadnego wpływu na treść punktu II zaskarżonego wyroku, w którym Sąd umorzył postępowanie co do objęcia wyrokiem łącznym pozostałych pięciu wyroków zapadłych przeciwko skazanemu i skarżący nie naprowadził żadnych dowodów wskazujących, że kary orzeczone w tych wyrokach należało połączyć. W tym zakresie zaskarżony wyrok został zatem utrzymany w mocy.

W toku ponownego postępowania Sąd orzeknie o łączeniu kar orzeczonych:

- w wyroku Sądu Rejonowego w Iławie z dnia 07 maja 2010r., w sprawie II K 204/09 gdzie wymierzono kary 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 40 złotych każda, a także
- w wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 26 marca 2013r. w sprawie III K 261/11, gdzie skazanemu wymierzono kary 2 lat i 3 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 300 stawek dziennych po 20 złotych każda.

Z uwagi na zakaz reformationis in peius nowe kary łączne nie mogą przekroczyć 8 lat pozbawienia wolności oraz 300 stawek dziennych grzywny po 40 złotych każda stawka.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 624 §1 k.p.k., uznając, że istotą sprawy jest orzeczenie o łączeniu kar, a w tym zakresie postępowanie nie zostało jeszcze ukończone.

(A. Wiśniewski) (G. Chojnowski) (P. Brodniak)